

(...), dnia 01 czerwca 2021 r.

Sygn. akt. **II K 541/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: stażysta Iwona Wrona

w obecności Prokuratora Arlety Osikowicz

po rozpoznaniu w dniach 26.02.20 r., 14.07.20 r., 14.01.21 r., 15.04.21 r., 25.05.21 r.

sprawy karnej M. O. S. S. i W. z d. W., ur. (...) (...), PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 28 grudnia 2018 roku w G. województwa (...), nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym powodując wypadek drogowy, w ten sposób, że kierując samochodem marki P. (...) o numerze rej. (...) 12 nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oraz nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu M. P. przechodzącemu przez oznakowane przejście od strony lewej do prawej, patrząc w kierunku jazdy samochodu, w wyniku czego potrafił go powodując obrażenia ciała w postaci podgłowego złamania kości ramiennej lewej oraz prawej, złamania obojczyka prawego, zmniejszenia wysokości trzonów kręgów Th8-TH12 wraz z włamaniem blaszek granicznych górnych oraz powstaniem wylewu krwawego w mięśniach tej okolicy, zmniejszenia wysokości trzonu kręgu L4 wraz z włamaniem blaszki granicznej i powstaniem podbiegnięcia krwawego w mięśniach tej okolicy, stłuczenia płuc wraz z wytworzeniem płynu w lewej oraz prawej jamie opłucnej do 23 mm, podbiegnięcia krwawego w mięśniach okolicy udowej oraz goleniowej prawej, podbiegnięcia krwawego na powierzchni okolic ramiennych, barków oraz klatki piersiowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

uznaje osk. M. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 177 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy

skazuje

I. osk. M. O. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat,-

III. na mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec osk. M. O. grzywnę w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych,-

IV. na mocy art. 42 § 1 kk orzeka wobec osk. M. O. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,-

V. na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza osk. M. O. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.06.19 r. do dnia 01.06.21 r.,-

VI. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od osk. M. O. na rzecz oskarżycielki posiłkowej E. B. kwotę 2112 (dwa tysiące sto dwanaście) złotych tytułem udziału w sprawie pełnomocnika,-

VII. na zasadzie art. 627 kpk zasądza od osk. M. O. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem części kosztów sądowych, zwalniając go na zasadzie art. 624 § 1 kpk od zapłaty pozostałej części kosztów.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 541/19
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
1.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	M. O.	w dniu 28 grudnia 2018 r. w G. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym powodując wypadek drogowy, w ten

		<p>sposób, że kierując samochodem marki P. (...) o numerze rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do przejścia dla pieszych oraz nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu M. P. przechodzącemu przez oznakowane przejście od strony lewej do prawej, patrząc w kierunku jazdy samochodu, w wyniku czego potracił go powodując obrażenia ciała w postaci podgłowego złamania kości ramiennej lewej oraz prawej, złamania obojczyka prawego, zmniejszenia wysokości trzonów kręgów Th8-TH12 wraz z włamaniem blaszek granicznych górnych oraz powstaniem wylewu krwawego w mięśniach tej okolicy, zmniejszenia wysokości trzonu kręgu L4 wraz z włamaniem blaszki granicznej i powstaniem podbiegnięcia krwawego w mięśniach tej okolicy, stłuczenia płuc wraz z wytworzeniem płynu w lewej oraz prawej jamie opłucnej do 23 mm, podbiegnięcia krwawego w mięśniach okolicy udowej oraz goleniowej prawej, podbiegnięcia krwawego na powierzchni okolic ramiennych, barków oraz klatki piersiowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 177 §1 kk</p>
<p>Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>
<p>1.</p> <p>W dniu 28 grudnia 2018 r. około godziny 10:00 M. P. przechodził przez przejście dla pieszych przy ul. (...) w G..</p> <p>Warunki atmosferyczne i drogowe w tym czasie były dobre, nie</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego M. O.</p>	<p>90-91, 156,</p>

<p>było opadów, widoczność była dobra. Przejście dla pieszych było oznakowane pionowymi i poziomymi znakami drogowymi a także lampami ostrzegawczymi, ruch samochodów na jezdni był niewielki.</p> <p>W tym czasie od strony centrum G. nadjeżdżał samochód osobowy marki P. o nr rej. (...), którym kierował oskarżony M. O..</p> <p>Kiedy M. P. przechodził z przez przejście dla pieszych od strony lewej do prawej, wtedy potrącony na prawym pasie ruchu przez samochód oskarżonego. Po potrąceniu pieszego samochód zatrzymał się za przejściem dla pieszych na swoim pasie, wjeżdżając częściowo na krawężnik.</p> <p>Potrącony pieszy M. P. został zabrany do szpitala w G., gdzie w dniu 2 stycznia 2019 r. zmarł.</p>		
zeznania świadka P. J.	96-97, 159-160,	
zeznania świadka P. N.	30-31, 160-161,	
zeznania świadka P. D.	38-39, 161,	
zeznania świadka E. B.	34-35, 157-159,	
zeznania świadka D. B.	173-174,	
zeznania świadka K. P.	175-176,	
zeznania świadka	213,	

E. F.		
protokół oględzin miejsca wypadku	4-5,	
szkic miejsca wypadku drogowego	6-7,	
dokumentacja fotograficzna	9-14,	
protokół oględzin pojazdu	17-18,	
wykaz połączeń z telefonu oskarżonego	83-85,	
2. W wyniku wypadku M. P. doznał obrażeń ciała w postaci podgłowego złamania kości ramiennej lewej oraz prawej, złamania obojczyka prawego, zmniejszenia wysokości trzonów kręgów Th8-TH12 wraz z włamaniem blaszek granicznych górnych oraz powstaniem wylewu krwawego w mięśniach tej okolicy, zmniejszenia wysokości trzonu kręgu L4 wraz z włamaniem blaszki granicznej i powstaniem podbiegnięcia krwawego w mięśniach tej okolicy, stłuczenia płuc wraz z wytworzeniem płynu w lewej oraz prawej jamie opłucnej do 23 mm, podbiegnięcia krwawego w mięśniach okolicy udowej oraz goleniowej prawej, podbiegnięcia krwawego na powierzchni okolic ramiennych, barków oraz klatki piersiowej, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni.	opinia biegłego lek. med. H. B. z dnia 3.01.2019 r. (sprawozdanie z sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich)	49-56,
opinia uzupełniająca do sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich biegłego	70-76,	

lek. med. H. B. z 25.04.2019 r.		
dokumentacja medyczna	106,	
ustna opinia biegłego lek. med. H. B. na rozprawie w dniu 14 lipca 2020r.	176-177,	
opinia Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K. z dnia 17.11.2020 r.	202-205,	
opinia uzupełniająca Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K. z dnia 15.03.2021 r.	224-225,	
opinia uzupełniająca Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K. z dnia 30.04.2021 r.	232,	
3. Oskarżony M. O. oraz pokrzywdzony M. P. w chwili wypadku byli trzeźwi.	protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu	2-3,
4. Oskarżony M. O. ma 58 lat, o wykształceniu średnim, żonaty, zawodowym, utrzymuje się z dochodów z prowadzonej działalności gospodarczej, posiada majątek nieruchomy, nie był karany.	dane o karalności	99,
informacja o stanie majątkowym	100-102,	
1.2. <i>Fakty uznane za nieudowodnione</i>		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty

1. OCENA DOWODÓW		
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1-4	wyjaśnienia oskarżonego M. O.	Zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, w postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia, które następnie podtrzymał na rozprawie, w którym przedstawił okoliczności potrącenia pieszego M. P.. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za szczerze, wiarygodne i przekonujące, brak jest podstaw do kwestionowania ich wiarygodności.
Zeznania świadków P. N. i P. D.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, funkcjonariuszy policji, którzy przybyli na miejsce zdarzenia po jego zaistnieniu, nie byli oni świadkami zdarzenia, nie posiadali więc wiedzy na temat poruszania się samochodu oskarżonego i zachowania pieszego przed wypadkiem. Świadkowie ci obiektywnie przedstawili czynności podjęte na miejscu wypadku a także poczynione ustalenia, brak jest podstaw do kwestionowania	

	<p>ich wiarygodności jak również brak jest podstaw do przyjęcia, aby w zeznaniach oraz w sporządzonej dokumentacji świadkowie podali nieprawdziwe informacje, inne niż wynikające z przebiegu czynności na miejscu zdarzenia. W ocenie Sądu obiektywizm zeznań tych świadków nie budzi wątpliwości ze względu na fakt, iż wykonywali oni swoje rutynowe obowiązki i nie mieli jakiegokolwiek interesu w złożeniu nieprawdziwych zeznań.</p>	
<p>zeznania świadka P. J.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, szczerze i przekonujące, świadek kierował innym samochodem i był na miejscu zdarzenia w czasie jego zaistnienia, przy czym jak zeznał, nie widział samego momentu potrącenia pieszego.</p>	
<p>zeznania świadka E. B.</p>	<p>Zeznania świadka zasługują na wiarę jako przekonujące i szczerze, przy czym świadek nie była naocznym świadkiem potrącenia pieszego, obiektywnie zeznała co do tego co dowiedziała się ojca M. P. odnośnie wypadku, jak również na temat jego pobytu w szpitalu.</p>	
<p>zeznania świadków D. B. i K. P.,</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadków za wiarygodne, przy czym świadkowie ci nie byli naocznymi świadkami zdarzenia będącego przedmiotem postępowania, obiektywnie zeznali co do pobytu pokrzywdzonego w Szpitalu.</p>	
<p>zeznania świadka E. F.</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne, przy czym świadek nie była naocznym świadkiem potrącenia pokrzywdzonego, obiektywnie zeznała odnośnie odwiedzin w szpitalu i rozmów z M. P..</p>	

<p>opinia biegłego lek. med. H. B. z dnia 3.01.2019 r.</p> <p>(sprawozdanie z sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich)</p> <p>opinia uzupełniająca do sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok ludzkich biegłego lek. med. H. B. z 25.04.2019 r.</p> <p>ustna opinia biegłego lek. med. H. B. na rozprawie w dniu 14 lipca 2020r.</p>	<p>Sąd podzielił opinie biegłego lek. med. H. B. co do obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego M. P. w wyniku potrącenia w dniu 28 grudnia 2019 r.</p> <p>Sąd nie podzielił natomiast opinii tego biegłego w tej części, gdzie w opinii zasadniczej z dnia 3 stycznia 2019 r. biegły stwierdził, że istnieje bezpośredni związek między urazem a śmiercią pieszego M. P., a w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 25 kwietnia 2019 r. gdzie biegły stwierdził brak związku przyczynowego między zgonem a urazem powstałym w wyniku wypadku. Sąd nie podzielił również opinii tego biegłego, zarówno pisemnych jak i ustnej na rozprawie w dniu 14 lipca 2020 r., że u pokrzywdzonego M. P. rozwinęła się w wyniku hospitalizacji psychoza alkoholowa.</p> <p>Z uwagi na to, że opinie biegłego lek. med. H. B. były niejasne i, zawierały sprzeczności sąd dopuścił dowód z opinii Katedry Medycyny Sądowej (...) J. w K..</p>	
<p>opinia Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K.</p> <p>z dnia 17.11.2020 r.</p> <p>opinia uzupełniająca Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K. z dnia 15.03.2021 r.</p> <p>opinia uzupełniająca Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K.</p> <p>z dnia 30.04.2021 r.</p>	<p>Sąd podzielił opinię główną z dnia 17 listopada 2020 r. wydaną przez biegłego dr hab. med. T. K. w części dotyczącej doznanych obrażeń ciała i ich charakteru, że obrażenia te naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej 7 dni, że najbardziej prawdopodobną przyczyną zgonu M. P. był zespół zatorowości tłuszczowej będący następstwem złamań kości, że u pokrzywdzonego M. P. nie doszło do majaczenia alkoholowego.</p> <p>Sąd nie podzielił tej opinii w tej części, gdzie biegły stwierdził, że zachodzi pełny związek przyczynowy między złamaniami doznanyymi</p>	

przez M. P. w wypadku a jego zgonem w dniu 2 stycznia 2019 r.

Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej z dnia 15 marca 2021 r. biegłego dr hab. med. T. K. z Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K., który stwierdził, że zespół powikłań zatorowości tłuszczowej jest rzadkim powikłaniem złamań, a zgon w jego wyniku jest powikłaniem bardzo rzadkim, że jakkolwiek warunkiem koniecznym do zaistnienia tego powikłania jest przebycie złamań, to na pewno zespół zatorowości tłuszczowej nie jest typowym następstwem złamań, tym samym zgon M. P. nie jest typowym następstwem doznanych przez niego złamań.

W związku z powyższym zaszła konieczność uzyskania opinii uzupełniającej do opinii z dnia 15 marca 2021 r. w celu wyjaśnienia niejasności między opinią z dnia 15 marca 2021 r. a opinią z dnia 17 listopada 2020 r. co do związku przyczynowego pomiędzy doznanymi w wypadku obrażeniami ciała M. P. a jego zgonem. W opinii uzupełniającej z dnia 30 kwietnia 2021 r. zachodzi związek przyczynowo-skutkowy między wypadkiem a złamaniami, jakich doznał M. P. w dniu 28 grudnia 2018 r. a jego zgonem w dniu 2 stycznia 2019 r. Zgon nastąpił w wyniku zatorów tłuszczowych będących następstwem złamań kości, a warunkiem koniecznym do zaistnienia tego powikłania

jest przebycie złamań. Zespół zatorowości tłuszczowej jest rzadkim powikłaniem złamań a zgon w jego wyniku jest powikłaniem bardzo rzadkim.

pozostałe dokumenty jw.	Dokumenty sporządzone przez uprawnione osoby, ich treść ich nie budziła wątpliwości i nie były kwestionowane przez strony.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne) o.1.oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwińże o powodach nieuwzględnienia dowodu

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. O.
Zwińże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał pełną podstawę do przyjęcia, że oskarżony M. O. dopuścił się zarzucanego mu czynu z art. 177 §1 k. W świetle poczynionych w sprawie ustaleń nie budzi najmniejszych wątpliwości, że oskarżony			

naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym nieumyślnie, w ten sposób, że zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu M. P., który znajdował się na oznakowanym przejściu dla pieszych przechodząc z lewej do prawej strony, w wyniku czego doszło do jego potrącenia. Art. 26 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym stanowi, że kierujący pojazdem, zbliżając się do przejścia dla pieszych jest zobowiązany zachować szczególną ostrożność i ustąpić pierwszeństwa pieszemu znajdującemu się na przejściu, a art. 2 pkt 22 tej ustawy definiuje „szczególną ostrożność” jako zwiększenie uwagi i dostosowanie się do warunków i sytuacji na drodze w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie.

W wyniku potrącenia pokrzywdzony M. P. doznał obrażeń ciała wskazanych w zarzucie, które naruszyły czynności narządów jego ciała na okres powyżej 7 dni, co uzasadnia przyjęcie kwalifikacji czynu zarzucanego oskarżonemu z art. 177 §1 kk.

Mając na uwadze zgromadzony materiał

dowodowy, w szczególności opinie biegłego dr hab. med. T. K. z Katedry Medycyny Sądowej CM UJ w K., sąd uznał, że śmierć pokrzywdzonego M. P. nie pozostawała w bezpośrednim związku przyczynowym z obrażeniami ciała, jakich doznał w wyniku potrącenia na przejściu dla pieszych w dniu 28 grudnia 2018 r.

Aby przyjąć bezpośredni związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy obrażeniami doznanymi w wyniku wypadku a śmiercią człowieka, należałoby wykazać, że pomiędzy odniesionymi urazami a śmiercią nie było żadnego innego czynnika, który mógłby spowodować śmierć. W przypadku pokrzywdzonego M. P. pojawił się dodatkowy czynnik, na co wskazał biegły dr hab. med. T. K., że najbardziej prawdopodobną przyczyną zgonu M. P. był zespół zatorowości tłuszczowej będący następstwem złamań kości, że zespół powikłań zatorowości tłuszczowej jest rzadkim powikłaniem złamań, a zgon w jego wyniku jest powikłaniem bardzo rzadkim i nie jest typowym następstwem złamań, tym samym zgon M. P. nie jest typowym

<p>następstwem doznanych przez niego złamań.</p> <p>W ocenie sądu związek pomiędzy śmiercią M. P. a doznanymi w wyniku wypadku obrażeniami miał jedynie charakter pośredni. Brak więc było podstaw do przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za spowodowanie skutku w postaci śmierci pokrzywdzonego M. P. a tym samym realizacji znamion przestępstwa z art. 177 §2 kk.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwiąże o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwiąże wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiąże o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. O.	I II III	I	<p>Uznając oskarżonego za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 177 §1 kk sąd na mocy powołanego przepisu ustawy wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 kk sąd zawiesił warunkowo na okres próby lat 2.</p> <p>Sąd uznał, że został spełnione przesłanki określone w art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 kk pozwalające na dobrodziejstwo zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności</p>

			<p>a wymierzona oskarżonemu kara spełni swoje cele.</p> <p>Na podstawie art. 71 §1 kk sąd wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych w wysokości po 20 zł.</p> <p>Zdaniem sądu wymierzona kara jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowną dolegliwość i ostrzeżenie i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą przyjął sąd dotychczasową niekaralność oskarżonego, natomiast jako okoliczność obciążającą przyjął sąd nagminność przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji.</p>
IV V	I	<p>Na mocy art. 42 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, na poczet którego to środka sąd na podstawie art. 63 §4 kk zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24 czerwca 2019 r. do dnia 1 czerwca 2021 r.</p> <p>W ocenie sądu sposób prowadzenia przez</p>	

		oskarżonego pojazdu oraz okoliczności potrącenia pieszego (który przechodził z lewej na prawą stronę i kończył przechodzenie przez przejście dla pieszych) na tyle zagrażał bezpieczeństwu w ruchu, że konieczne jest orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów przez oskarżonego na okres dwóch, aby uzmysłwić mu jakie konsekwencje związane są z lekceważeniem podstawowych zasad bezpieczeństwa w trakcie jazdy.	
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.6. inne zagadnienia
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
VI	W toku postępowania oskarżycielka posiłkowa E. B. była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, dlatego sąd zasądził od oskarżonego na jej rzecz kwotę

	2112 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów jego ustanowienia.
VII	Na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa część kosztów sądowych tj. kwotę 390 zł, natomiast od pozostałej części kosztów sąd zwolnił oskarżonego na podstawie art. 624 §1 kk. Sąd uznał, że obciążanie oskarżonego kosztami kolejnych opinii biegłych, które są znaczne, byłoby niesłuszne, dlatego koszty te zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

1.1 Podpis

(...), dnia 16 czerwca 2021 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- obrońca (...);

- (...)

3. (...)

(...)